

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201343
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820201343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci žalobcu: G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom D., H. W. č. XX zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, ul. Kuzmányho č. 29, IČO 47 234 466, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 1138,72 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.138,72 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.138,72 eur od 27.03.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobca žalobou podanou 25.3.2020 uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 1.138,72 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 27.3.2020 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Dňa 10.10.2012 uzavrel so žalovaným zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky 2300,- eur, žalobca mal vrátiť finančné prostriedky spolu s odmenou, a to v splátkach po 56,71 eur v počte splátok 84. Žalobca zaplatil žalovanému sumu 3991,05 eur, teda nad rámec istiny došlo k plneniu 1691,05 eur. Žalobca považuje úverovú zmluvu za neplatnú. Skutočná hodnota RPMN v zmluve dosahuje mieru 26,79% oproti hodnote 21,90% - 22,60% ročne uvedenej v zmluve, pričom priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy obsahovala 7,32%. Maximálna prípustná miera, ktorú by bolo možné rešpektovať mohla dosahovať úroveň maximálne 14,64%, teda o 12,15% menej ako dosahuje hodnota RPMN v zmluve. Žalovaný nemá nárok na akékoľvek plnenie v rozsahu odplaty za poskytnutie úveru, pretože dohoda o odplate je neplatná. Dohodu o odplate nie je možné odčleniť od ostatného obsahu samotnej úverovej zmluvy, preto sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon - zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom poukázal na prípadné posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového, a to z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy, pretože zmluva bola uzatvorená elektronicky, podpisy štatutárnych zástupcov veriteľa neboli vo forme zaručeného elektronického podpisu, žalobcovi doposiaľ nebol doručený žiadny dokument, ktorý by bol za žalovaného podpísaný zaručeným elektronickým podpisom. Zmluva neuvádza adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, pretože v zmluve je uvedená len doba trvania zmluvy v trvaní 84 mesiacov po poskytnutí úveru. V zmluve je neurčito uvedená aj celková čiastka, ktorú sa zaviazal spotrebiteľ zaplatiť, pretože súčet všetkých splátok dosahuje sumu 4763,94 eur a celkovú sumu uvádzanú v zmluve tvorí hodnota 4319, 28 eur. Nesprávne je uvedený aj údaj o RPMN, táto hodnota je uvedená rozmedzím, čo zákon neumožňuje. Zmluva obsahuje aj niekoľko neprijateľných zmluvných dojednaní, a to dojednanie poistenia úveru, v danej veci poistenie schopnosti splácať úver nebolo individuálne dojednané. Za neprijateľné je potrebné považovať aj poplatky za vedenie úveru, za

možnosť zmeny výšky a počtu splátok a za odloženie splátky uvedené v bodoch 42, v bodoch 49 a 50 zmluvy a 51 a 52 zmluvy. Žalovaný tak nemal právo na plnenie žiadnych úrokov a poplatkov nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov, preto je zrejmé, že žalobca plnil v sume 1691,05 nad rámec jeho povinnosti, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Žalobca si uplatňuje nárok len na vrátenie úhrad poskytnutých za dobu od 27.3.2017 do 17.6.2019 v sume 1138,72 eur spolu s úrokom z omeškania.

2/ Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním z 6.4.2020 a žiadal konanie zastaviť, resp. žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalovaný si ako žalobca v upomínacom konaní z predmetnej úverovej zmluvy uplatňuje ďalší nárok o zaplatenie 535,76 eur vo veci bol vydaný upomínacím súdom v konaní 5Up 1517/2019 platobný rozkaz, preto ide o prekážku veci rozhodnutej, pretože ide o ten istý predmet konania a týkajúci sa tých istých osôb, ide o nárok z tých istých skutkových tvrdení a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR 5Cdo 120/2009. Odplata za úver v čase uzavretia zmluvy je v súlade s § 1a odst. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. s ohľadom na výšku priemernej RPMN za 2. štvrtrok 2012, preto RPMN v stanovenej výške v zmluve neprekračuje odplatu do výšky 38,16%. S poukazom na súdnu prax a aj rozsudky Súdneho dvora EÚ je doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti uvedený v zmluve správne, pričom z dátumu konečnej splatnosti v uvedenej úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto táto náležitosť zmluvy je splnená. Žalobca v zmluve vedel, kto je jeho veriteľom a aká je jeho adresa, na ktorej môže prípadnú reklamáciu, či sťažnosť podať, preto nie je možné nezákonne sankcionovať úverovú zmluvu bezúročnosťou a bez poplatkovosťou z dôvodu nedodržania tejto náležitosti. Pokiaľ ide o výšku RPMN, žalobca neuvádza a nezodôvodňuje ním stanovený výpočet RPMN, pretože internetové kalkulačky majú len informatívny charakter, ktoré nie sú hodnoverné. S poukazom na zákon č. 129/2010 Z.z. a Smernicu EP a Rady 2008/48 z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch stanovujú pravidla pre výpočet RPMN a nedávajú iné kritériá, žalovaný má za to, že postupoval v súlade so zákonom a smernicou a poskytol žalobcovi úplné a nepresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je taktiež uvedená správne, pretože poistenie bolo dobrovoľné, žalobca sa mohol rozhodnúť o prijatí poistenia, žalobca si zvolil poistenie a aj služby - možnosť zmeny výšky a počtu splátok a odloženie splátky, pretože pri celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom je nevyhnutné odpočítať úhrady poistného a poplatky za služby. K podpisu zmluvy uviedol, že nahradiť podpis mechanickými prostriedkami pri hromadne uzatváraných úverových zmluvách je jedinou možnosťou ich uzavretia, uvedený postup uzatvorenia a podpísania zmluvy je zákonom dovolený a možný.

3/Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2012, výpisom čerpania a úhrad k predmetnej úverovej zmluve, výpočtom skutočnej hodnoty RPMN k predmetnej úverovej zmluve, prehľadom priemernej výšky odplát za rok 2012, výzvami na vrátenie plnenia, písomným vyjadrením žalovaného k žalobe, prehľadom priemernej úrokovej miery z úverov, ftc. platobného rozkazu OS Banská Bystrica sp.zn. 5Up 1517/2019 z 19.2.2020, ftc. odporu z 6.3.2020, súhrnnými informáciami o údajoch o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, písomným vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného z 24.4.2020, písomným vyjadrením žalobcu z 25.6.2020, vylúčením žalobcu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

4/ Dňa 10.10.2012 bola uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere, ktorou žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi bezúčelový úver 2300,- eur, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 4319,28 eur, mesačnou splátkou 56,71 eur, počtom splátok 84, ročnou úrokovou sadzbou 18,62%, RPMN od 21,90% do 22,60 %, priemernou hodnotou RPMN 19,08%, poplatkom za vedenie účtu 1,99 eur, lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci, termín splatnosti splátok bol stanovený tak, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a nasledujúce vždy k 15.dňu v mesiaci. V zmluve je uvedené aj poistenie výdavkov, pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a pre prípad invalidity, úhrada za poistenie 4,- eur mesačne, v zmluve je uzavretá dohoda o možnosti zmeny a výšky a počtu splátok, poplatku za možnosť zmeny splátok, dohoda o službe za odloženie splátok vo výške 0,99 eur mesačne.

5/ Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalobca čerpal úver 26.10.2012 vo výške 2300,- eur, úver splácal splátkami od 29.11.2012 vo výške 56,71 eur, resp. v iných sumách až do 17.6.2019, pričom celkom uhradil sumu 3991,05 eur. Z tejto sumy bolo započítané žalovaným na istinu 1803,40 eur, na poplatky 72,27 eur a 13,93 eur, úrok 1801, 95 eur, poistenie 277,60 eur , poplatok za zmenu splátky 21,90 eur.

6/ Výzvou z 23.3.2020 právny zástupca žalobcu vyzýval žalovaného k úhrade bezdôvodného obohatenia vo výške 1691,05 eur.

7/Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného písomným podaním z 24.4.2020, v ktorom zotrval na podanej žalobe. Proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní podal odpor, vec nie je právoplatne skončená, pričom v predmetnej veci si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto nemôže ísť o prekážku veci rozhodnutej. S podporou rôznych rozhodnutí krajských súdov zotráva na svojej argumentácii o neplatnosti dohody o odplate, nedostatočne uvedenom údaje o dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, osobitne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. C - 42/15 ohľadom platnosti zmluvy, amortizácie istiny a bezúročnosti zmlúv. Predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, zmluva neobsahuje údaj o tom, kde si spotrebiteľ môže uplatniť svoju reklamáciu, v zmluve je uvedený údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, poistenie je potrebné zarátavať do výpočtu RPMN o čom svedčí aj rozhodovacia prax súdov, nie je naplnená ani písomná forma uzavretia zmluvy.

8/Žalovaný v písomnom podaní z 25.6.2020 uvádza, že ak v upomínacom konaní bol podaný odpor, ide o prekážku veci začatej - litispendencia, čo je dôvodom na zastavenie konania. Opäť uvádza eurokonformný výklad spotrebiteľských zmlúv, kde termín konečnej splatnosti úveru nebolo nevyhnutné uvádzať konkrétnym dátumom, postačuje vymedzenie aj iným spôsobom, ďalej sa zaoberal rozkladom splátok a vzniesol námietku premlčania, pretože keby mal žalobca platiť len úverovú istinu, túto by doplatil dňa 25.4.2016 a jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by sa v rámci subjektívnej premlčacej doby premlčal dňa 25.4.2018, žaloba bola podaná po tejto lehote. S poukazom na ďalšie rozhodnutia súdov žiadal žalobu zamietnuť. K vyjadreniu pripojil prehľad platieb žalobcu na daný úver v časovom období od 20.11.2012 do 25.4.2016.

9/Žalobca na pojednávaní zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii, v danej veci nejde o prekážku veci rozsúdenej ani začatej. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalovaný ju uplatnil neskoro vzhľadom na koncentráciu v konaní, žalovaný nárok nie je ani premlčaný s poukazom na nález III. ÚS 43/2020 zo dňa 12.5.2020. V danej veci začala plynúť subjektívna premlčacia doba žalobcovi odkedy ho prvýkrát upozornili na možné vady zmluvy, t.j. 6.3.2020. Žalobca k samotnému uzavretiu zmluvy uviedol, že potreboval peniaze z osobných dôvodov, preto požiadal žalovaného o pôžičku telefonicky, oznámili mu, že by mu mohli dať 2000,- eur. Za úver sa platili nejaké poplatky, nie je si istý. Zmluva prišla poštou, boli tam uvedené kompletne údaje, zmluvu mal iba podpísať a poslať naspäť. Laicky si ju prečítal, nevie, či bol úver poistený alebo nie, vtedy sa to nedalo. Oznámili mu, že úver sa nedá poistiť. Zmluvu teda podpísať a odoslať naspäť. Na účet mu prišlo rovných 2000,- eur, začal to mesačne splácať po 56,74 eur, zmluva bola uzavretá na 7 rokov, potom mu to finančne nevychádzalo, lebo mu ochorela matka, musel jej vypomáhať. Úver bol preplatený, prestal to splácať, obrátil sa na advokátsku kanceláriu, kde mu oznámili, že tam môžu byť neprijateľné podmienky a dalo sa to na súd. Zmluva mu prišla na podpis už podpísaná zo strany Home Creditu a.s., aj si prerátal splátky, zdalo sa mu to veľa, aj tak ju podpísal, keď prestal splácať dennodenne mu volali, hrozili exekúciami.

10/ Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods.2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť;

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov;

Podľa § 11 odst. 1 písm. a), písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11/ Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona dospel súd k záveru, že žalovaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, preto žalobe vyhovel. Žalobca uplatňuje svoj nárok od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 10.10.2012. Je nepochybné a bolo v konaní nesporné, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, žalobca jednal ako fyzická osoba a finančné prostriedky potreboval na svoje osobné potreby.

12/ Súd sa v prvom rade zaoberal podmienkami konania a zistil, že v danej veci nejde ani o prekážku veci rozsúdenej a ani o prekážku veci začatej. V upomínacom konaní sp. zn. 5Up 1517/2019 uplatňuje nárok žalovaný ako veriteľ voči žalobcovi ako dlžníkovi z titulu tej istej úverovej zmluvy, avšak ide o nárok zo zmluvy pozostávajúci podľa veriteľa z nezaplatenia časti úverovej istiny a príslušenstva. Toto konanie jednoznačne právoplatne skončené nie je, preto v zmysle § 230 CSP nemôže ísť o prekážku veci rozsúdenej. V danej veci bol preukázateľne podaný odpor voči platobnému rozkazu a vec bola alebo už je postúpená príslušnému súdu na ďalšie konanie. Nejde ani o prekážku veci začatej v zmysle § 159 CSP, pretože i keď ide o nároky z tej istej úverovej zmluvy, avšak na základe iných skutkových tvrdení. V danej veci žalobca žaluje vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože vzhľadom na vady zmluvy túto považuje za neplatnú, resp. úver za bezúročný a bez poplatkov, kým vo veci žalobcu - veriteľa voči žalovanému dlžníkovi má ísť o nároky zo zmluvy. Uvedené nemôže zakladať prekážku veci začatej a súd si samozrejme v tejto veci rieši ako predbežnú otázku platnosti úverovej zmluvy, resp. posudzuje vady zmluvy a následky týchto väd podľa právnej úpravy.

13/ Žalobca namietal neplatnosť zmluvy pre nedodržanie písomnej formy a namietal nedostatok podpisu žalovaného formou zaručeného elektronického podpisu. Žalobca na pojednávaní uviedol, že najskôr sa kontaktoval so žalovaným telefonicky, poskytol údaje, následne mu prišla už vyplnená úverová zmluva, ktorú mal len podpísať, skutočne ju aj podpísal a odoslal veriteľovi. Prioritne teda uzatváral zmluvu žalovaný písomnou formou, na tejto zmluve boli uvedené podpisy štatutárneho zástupcu žalovaného, nešlo o elektronické uzatvorenie zmluvy ako uvádza žalobca. Okrem toho nedostatok písomnej formy podľa špeciálnej právnej úpravy v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Súd však zastáva názor, že vzhľadom na uzavretie zmluvy písomne a nie elektronicky, ale spôsobom predloženia písomného návrhu veriteľom a písomného prijatia žalovaným ako dlžníkom bez výhrad, došlo k uzavretiu písomnej zmluvy.

14/ Súd však považuje úver za bezúročný a bez poplatkov z viacerých dôvodov. V zmysle v zmysle § 9 odst.2 písm. c) citovaného zákona absentuje adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, v tomto smere obranná argumentácia žalovaného, že túto mohol uplatniť na adrese veriteľa neobstojí. Zákon osobitne vyžaduje uvedenie sídla veriteľa v zmysle § 9 ods.2 písm. b) citovaného zákona a osobitne adresy, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu, preto sa uvedenie tejto adresy vyžaduje. Zmluva tento údaj neuvádza, preto spôsobuje zákonný následok, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmluve je nesprávne uvedený údaj o RPMN, ktorý je uvedený rozpätím od

21,90% do 22,60%, pričom je zrejme, že do základu na výpočet RPMN žalovaný nezahrnul náklady na poistenie a iné poplatky. V tejto súvislosti súd poukazuje na aktuálny rozsudok Súdneho dvora z 19.12.2019 vo veci C - 290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., kde s poukazom na čl. 34, 35 a 36 rozsudku vyplýva záver, že článok 10 ods.2 písm. g) smernice EP a Rady č.2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. V danej veci zmluva takéto rozpätie uvádza, pričom uvedenie rozpätia RPMN nepripúšťa ani zákonná úprava. Hodnota RPMN je preto stanovená nesprávne, čím je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Je zbytočné zaoberať sa teóriami aká kalkulačka a vzorec mal byť určený na výpočet RPMN, keď už samotný spôsob vymedzenia v zmluve je nesprávny. Pre úplnosť súd zastáva názor, že do celkových nákladov na určenie RPMN mali byť jednoznačne zahrnuté aj poplatky za poistenie a za „dojednané služby“, keďže spotrebiteľ nemal inú možnosť, len zmluvu takto vyplnenú buď podpísať alebo nepodpísať. Všetky platby za poistenie a za služby boli dojednané len v záujme veriteľa, žalobca nemal ani tušenie, že sa uzatvára poistenie, nemal tušenie o dohodnutých službách, za ktoré mal platiť. Nešlo o individuálne dojednania, čo podporuje a spôsob uzatvárania zmluvy. Okrem toho dojednanie poistenia je neplatné absolútne, keďže odporuje základným náležitostiam poisťovnej zmluvy ako takej. Aj RPMN stanovená v zmluve ako rozpätie je evidentne určená nesprávne, keďže do celkových nákladov spotrebiteľa neboli započítané položky vyššie. Vzhľadom na uvedené sa súd nezaobrá ani právnou argumentáciou k odplate v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, resp. § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov podporuje aj nesprávne stanovený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý nie je možné vyjadrovať tak ako uvádza veriteľ v zmluve, takéto vyjadrenie a odkaz na čas poskytnutia úveru je nejasný a neurčitý. Súd v tejto otázke plne prisvedčuje argumentácii žalobcu v jeho písomných podaniach. Keďže výška RPMN je stanovená v zmluve nesprávne a zjavne v nižšej hodnote ako v skutočnosti bola a zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje ako následok nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa právny následok, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd nepovažuje zmluvu za neplatnú tak, ako argumentuje žalobca.

15/ Súd sa zaoberal námietkou premlčania, ktorú vznesol žalovaný vo svojom druhom písomnom vyjadrení k veci (§ 100 ods. 1 OZ, § 107 ods. 1,2 OZ). Pokiaľ žalobca namietal, že tento prostriedok procesnej obrany neuplatnil včas, súd v zmysle § 153 ods.2 CSP na túto námietku prihliadal a zaoberal sa ňou. Námietka bola vznesená pred prvým pojednávaním vo veci samej, na jej posúdenie nebolo potrebné vykonávať žiadne dokazovanie. Súd túto námietku však považuje za nedôvodnú. Je pravdou, že súdna prax ohľadom posúdenia plynutia začiatku subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre ktoré posúdenie je dôležité skutočné (reálne) získanie znalostí tých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť, preferovala doposiaľ názor, že táto začína plynúť už momentom samotného poskytnutia takéhoto plnenia (neznalosť zákona neospravedlňuje). Nepochybným je záver, že za rozhodujúci okamih je potrebné považovať nadobudnutie skutočnej vedomosti oprávneného subjektu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa bezdôvodne obohatil. Podľa názoru súdu však súdna prax v tejto otázke v spotrebiteľských sporoch nie je jednoznačne ustálená, čo nepriamo konštatuje aj ÚS SR vo veci III.ÚS 43/2020. Žalobca uplatňuje náhradu platieb za dobu od 27.3.2017 do 17.6.2019, čo zodpovedá dobe troch rokov pred podaním žaloby. Podľa žalobcu subjektívna premlčacia doba začala plynúť 6.3.2020, kedy prvýkrát sa žalobca dozvedel od jeho právneho zástupcu o vadách zmluvy a prípadnom nároku na vrátenie preplatených súm. Aj podľa právneho názoru súdu žalobca získal skutočné vedomosti o tom, že zmluva má vady a na strane veriteľa mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie až informáciou od svojho právneho zástupcu a nie priamo poskytovaním plnenia (nález III ÚS 43/2020 zo dňa 12.5.2020). V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj rozsudok OS PD 18Csp/39/2018 z 3.10.2018, KS TN 16Co 17/2019 z 13.11.2019, podľa ktorého

„Pre určenie správneho subjektívneho momentu o vedomosti žalobkyne o bezdôvodnom obohatení nie je dostačujúce zistenie skutkových okolností, že dňa 24.7.2012 žalobkyňa zaplatila istinu úveru a začala platiť poplatok ako sumu nad istinu a úver, a že finančné prostriedky platila žalovanému. K týmto skutkovým okolnostiam, zistenie ktorých bolo v reálnych možnostiach žalobkyne, musí pristúpiť aj skutková okolnosť, kedy žalobkyňa zistila, že plnenie vo výške 620,- eur uskutočnené v splátkach od 24.7.2012 do 20.9.2012 vykonala nad rámec svojej zmluvnej povinnosti aj napriek tomu, že na toto plnenie nemal žalovaný nárok a toto plnenie je bezdôvodným obohatením žalovaného, pretože

poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tvrdila, že zistila, že poskytnuté plnenie žalovanému vo výške 620,- eur je bezdôvodným obohatím až pri prvej porade s právnym zástupcom. Za túto prvú poradu považoval odvolací súd dátum 1.4.2015, kedy právny zástupca vypracoval písomnú výzvu adresovanú žalovanému na vrátenie sumy 620,- eur. Skutkové tvrdenie žalobkyne žalovaný nepoprel. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa teda neviaže na dátum splatnosti jednotlivých splátok, resp. okamih vykonania jednotlivých platieb žalobkyňou, ale na okamih, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela, že na jej úkor sa žalovaný bezdôvodne obohatil, teda okamih, kedy mala žalobkyňa k dispozícii údaje, ktoré jej umožňovali podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď sa dozvedela, že právny dôvod na plnenie úrokov a poplatkov zo zmluvy nebol od počiatku daný. Žalobkyňa nemusela mať v čase uzavretia zmluvy vedomosť o jej nedostatkoch, predstavujúcich vo svojej podstate porušenie zákonných povinností žalovaného ako veriteľa. Aj vzhľadom na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov a uznesenie NS SR 3Cdo 169/2017 z 10.1.2018, ktoré určili pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty dátum plnenia nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, v tejto veci nejde o ustálenú rozhodovaciu prax na úrovni odvolacích súdov a ani dovolacieho súdu, z ktorej by mohol súd vyvodiť dôsledné naplnenie článku základných princípov CSP pre naplnenie princípu právnej istoty pri právnom posúdení konkrétnej sporu medzi žalobkyňou a žalovaným“.

16/Súd sa nestotožňuje s argumentom, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť samotným preplatením plnení zo strany žalobcu. Žalobca uzatváral zmluvu vo vedomí, že je uzatvorená platne a bez väd, plnil zmluvu riadne a bol vo vedomí, že plní riadne dohodnuté zmluvné splátky. Vzhľadom na jeho laické posúdenie zmluvy nemohol objektívne mať vedomosť, že ide o zmluvu od začiatku uzavretú s vadami, a taktiež aké následky tieto vady spôsobujú. Až náležitým objasnením veci od svojho právneho zástupcu získal také poznatky, ktoré založili u neho reálnu vedomosť o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Na druhej strane však objektívna premlčacia doba začína plynúť od momentu poskytnutia plnení a subjektívna premlčacia doba nemôže predlžovať objektívnu. Preto súd priznáva žalovanému plnenia v rámci objektívnej premlčacej doby, t.j. tri roky pred podaním žaloby tak, ako správne uplatňuje žalobca. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že ide o sumu 1138,72 eur. S poukazom na § 451 ods. 1,2 OZ je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný mal právo len na vrátenie úverovej istiny a plnenie prijaté navyše bolo plnením bez právneho dôvodu.

17/ Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 8% ročne z priznanej sumy od 27.3.2020 do zaplatenia, a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Zmluvný vzťah vznikol pred 1.2.2013, pričom výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 (§ 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení). Výška úroku z omeškania bola vo výške 8% a táto platí aj za omeškanie po 1.2.2013, preto súd priznáva žalobcovi túto úrokovú sadzbu. Počiatok doby omeškania sa odvíja od predžalobnej výzvy a v nej ustanovenej lehote na dobrovoľné plnenie do 26.3.2020, teda počiatok doby omeškania je od 27.3.2020.

18/ O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu prináleží plná náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.